

יילה ויצמן

ביתם השני של שריהביטחון, עזר ויצמן ואשתו ראומה. זהו אחד הבתים הקטנים ביותר בקיסריה, ועוד מכנה אותו בחביבה "המלונה". הבית אומנם קטן, אך שטח האדמה סביבו גדול (בסה"כ 2.5 דונאם).

יילה בן גר

ביתו הגדול של אלוף פיקוד הצפון, אביגדור ("יאנוש") בן-גר, שניבנה בשכונה 2. מאחורי הבית בריכת-שחייה ענקית, ולא הרחק ממנה מינחת מסוקים פרטי של האלוף שניבנה על שרידי חפירות נפט במקום.

יילה רובין

אחת הווילות היפות בקיסריה היא זו של הצייר המנוח ראובן רובין ואשתו אסתר. הבית הוא במיבנה המזכיר אונייה, גדול מאד וסביבו גן רחבידייט. אסתר מכרה את ביתה התל-אביבי, ועברה לקיסריה לצמיחת.

הצעירה המבריקה בעסקיו, וכיום היא רואה היל במעשיה. לשימחה כהן עצמה מיגרש בשכונה 8, שעליו היא בונה בימים אלה את ביתה. היא נחשבת סיפור ההצלחה בה"איהדיעה של אורי-עקיבא (רק שתי מישפחות נוספות הצליחו לצאת את אורי עקיבא ולעבור להתגורר בשכונה 8 בקי-סריה).

ביתם של מנכ"ל אל-ענן לשעבר, אפרים בן-ארצי ואשתו, האדריכלית דורה גר, שוכן בסמוך לבית מישפחת רוטשילד. בן-ארצי ואשתו מגיעים לביתם זה בסופי-שבוע בלבד. הבארון אדמונד דה-רוטשילד רכש גם הוא בית במקום, אם-כי לא בנה אותו בעצמו; הבית נרכש מאותם אמריקאים עשירים. הבארון ממעט לשהות בבית, וזה משמש את נציגו של הבארון בישראל, מוקה לימון, המגיע עם מישפחתו לביילוי של סופי-שבוע במקום.

עזר ויצמן
הווילה הקטנה ביותר

אביגדור ("יאנוש") בן-גר
בריכת-שחייה פרטית

ראובן רובין
הקירות משמשים גלרייה

קומות ויש בו חדר-ביליארד, חדר להקרנת סרטים, שני חדרי-אוכל, ארבעה חדרי-שינה עם שירותים צמודים, חדר-הלבשה, וחדר-שינה ראשי שבו שתי אמבטיות — לו ולה. דגים אולמן הספיק כבר להסתכסך עם מרבית התושבים במקום. הוא היה חבר ועד התושבים, ודרש לנהל את הישיבות באנגלית. הישראלים התנגדו, ואמרו לו שאם בכוננתו להתגורר בישראל, עליו ללמוד עברית. הוא, מצידו, טען שלמען הוועד אינו מוכן להתאמץ. מאז אין ה"ילדים" מוכנים לדבר איתו מטוב ועד רע.

ליד אולמן שוכן ביתו הנאה של לסלי פולופ, בעליו של מיפעל בגד עור. הבית צנוע ופשוט, ויש בו בריכת-שחייה. בימים אלה מוסיפים לו אגף נוסף. לידו, בית קטן יותר שבו מתגוררים המשרתים הוויאטי-נאמיים של בעל הבית. ליד וילה פולופ — וילה שטרן, בית גדל-ממדים שהיה שייך בשעתו למייקל סאקר, מבעלי מארכס אנד סונס.

מרבית תושבי שכונת הווילות 2 הם תושבי-חוץ או פנסיונרים. במקום כמעט שאין תושבים קבועים, והבתים מתחזקים על-ידי משרתים, פועלים ועוזרות-בית. כיצד מתנהלים חייה המוניציפאליים של קיסריה?

מפי אחד התושבים, המבקש להישאר בעילום שמו: "אין ראש עיר, אין עיר, אין ראש מועצה ואין מועצה. משלמים מיסים לחברה לפיתוח קיסריה הנותנת שרי רותים מוניציפאליים. החברה יסדה ועדה ארכיטקטונית, כדי לפקח שיהיה קו אחד בבניית הבתים. כדי למנוע ספקולציות החליטה החברה לחוקק חוק, שאם תוך שנתיים לא בונים על מיגרש היא רשאית להחזיר את הכסף ולקחת את המיגרש בחזרה. בתחילה היתה החברה גמישה; היום היא מחכה, כדי לקנות ולמכור מחדש ביותר כסף."

"מחיר דונאם אדמה נע בין 700-800 אלף לירות, וזה עולה כל יום. הוועדה הארכי-טקטונית מוחלפת לעיתים תכופות. אין אחידות דעים בין חבריה. יש אנדרלמוסיה. כל אחד עושה מה שהוא רוצה. אסור לעבור שמונה מטר גובה בבנייה — ועוברים. החלטת שיהיו רק בתים עם גגות שטוחים, ועכשיו מותר גם גג משופע בלי רעפים, ויש כאלה שיש להם בית עם רעפים. מי שקנה קרקע ואינו רוצה לבנות, עושה חוזה בסתר עם אנשים אחרים, וכך עוקף את החוק שבו מותר למכור ארץ-רוק לחברה — לא מאדם לאדם. כולם יודעים, אבל עוצמים עין."

"לפני שלוש שנים אפשר היה להשיג בקיסריה דונאם במחיר של 10-20 אלף לירות, אך המחיר טיפס למעלה במהירות של מטיאור וכך, לפני שנתיים, היה המחיר 70,000 לירות לדונאם; לפני שנה — 100,000 לירות לדונאם; לפני חצי-שנה — 300,000 לירות. ואלה אינם מחירי השוק. אלה המחירים שקובעת החברה לפיתוח קיסריה."

למי משלמים מיסים?

אילו תושב אחר של קיסריה, שגם הוא אינו מוכן להזדהות בשמו: "מאז שהגיע לכאן חיים גולדנברג, הוא אוכף את החוק על כולם. אין יוצאים מן הכלל. הוא עושה עבודה מצויינת במה שלא הצליחו קודמיו. מצליח הוא."

ומה אומר מנכ"ל החברה לפיתוח קיסריה, חיים גולדנברג עצמו? "כשבנו את קיסריה לא חשבנו שיום אחד יבואו להתגורר בה תושבים קבועים. הציביון של המקום היה כמקום מגורים, בית שני לפנסיונרים ול-תושבי-חוץ. לכן גם לא חשבנו על בתי-ספר, הנויות-מכולת וגניילידים. עד שהחלה השכונה 8 לקרום עור וגידים, ולעת ברור שיש צורך בכל הדברים האלה."

"אינני רוצה להתייחס למה שהלך פה לפני זמני. הגעתי לכאן לפני שנתיים וחצי, וברגע שהגעתי לקחתי מכל אותם יהודים שהיו להם מיגרשים ולא בנו עליהם את מיגרשיהם, והודעתי להם כי ניתנת להם ארחה בשל הקפאת הבנייה. מי שהספיק לבנות בנה, מי שלא הספיק — המיגרש נלקח ממנו. בשכונה 2 אין עוד מיגרשים למכירה. ידוע לי כי לפני חצי שנה נמכר שם בית, הגובל בביתו של אפרים בן-ארצי, במחיר של חמישה מיליון לירות. "כשנעשה ההסכם בין מדינת ישראל והבארון רוטשילד על הקמת קרן קיסריה, הוסכם כי עד לשנת 1990 לא ישונה הסטא-טוס המוניציפאלי של קיסריה, וכי רק אז יוחלט אם להקים במקום רשות מקומית."